

ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਮਨਬਦਲੀ

(8:26-40)

ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ, ਮਨਬਦਲੀ ਦੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਸੰਦੀਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਹਬਸ਼ੀ ਖੋਜੇ ਵਾਲੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਥ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿਚ, ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਮਕਸਦ); ਪਰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:26-40 ਮਨਬਦਲੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕੀਬਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਮਨਬਦਲੀ’ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਰਾਬਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਸਭ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਯੁੱਗ ਲਈ ਇਕ ਨਮੂਨਾ’¹ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ‘ਆਦਰਸ਼ ਮਨਬਦਲੀ’ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨਬਦਲੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰਕ: ਫਿਲਿੱਪਸ (8:26, 27)

ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ‘‘ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਤੀ ਨੇ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨਾਲ ਵਚਨ ਕਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉੱਠ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਉਸ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਜਾਹ ਜੋ ਯਰਸ਼ਲਾਮ ਤੋਂ ਗਾਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,³ ਉਹ ਉਜਾੜ ਹੈ।⁴ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ’’ (ਆਇਤਾਂ 26, 27)। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਿਲਿੱਪਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ 6 ਵਿਚ ਖੁਆਉਣ ਪਿਆਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ‘ਫਿਲਿੱਪਸ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ (ਇਵੈਂਜੀਲਿਸਟ)’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣਾ ਸੀ (21:8)।

ਫਿਲਿੱਪਸ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਸਾਡਾ ਆਦਰਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੂਹਾਂ ਬਾਰੇ ਫਿਕਰਮੰਦ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਮਰੀਆ ਵਿਚ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਸੈਕੜੇ ਲੋਕ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਵਚਨ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਕੋਈ ਇਜਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ! ‘‘ਉਹ (ਫੌਰਨ) ਉੱਠ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ।’’ ਫਿਲਿੱਪਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਭੀਜ ਛੋਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ!

ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਸਰੋਤਾਂ: ਖੋਜਾ (8:27-31)

ਫਿਲਿੱਪਸ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਹਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਤਕ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ

ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਕ ਰੱਬ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ: ⁵ ‘‘ਅਰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਹਬਸ਼⁶ ਦੇਸ ਦਾ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਖੋਜਾ ਅਰ ਹਬਸ਼ ਦੀ ਰਾਣੀ ਕੰਦਾਕੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਇਖਤਿਆਰ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੜਾਨੇ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਰ ਯਰੂਸ਼ਲਾਮ ਵਿਚ ਬੰਦਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ’’ (ਆਇਤ 27)। ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ ਵਾਲਾ ਇਹ ਰਾਜਨੇਤਾ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਇਥੋਪੀਆ ਦਾ ਖੜਾਨਚੀ ਸੀ। ਇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਆਦਮੀ ਸੀ! ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ! (ਮੈਂ ਖਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਥੇ ਧਾਰਮਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੁਝ ਸਿਆਸੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵੀ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।)

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਬਸ਼ ਜਾਂ ਇਥੋਪੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਆ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਹਬਸ਼ੀ ਸੀ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।⁸ ਸਾਨੂੰ ਐਨਾ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਲਾਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸੀ! ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸੈਂਕੜੇ ਮੀਲ ਸਫਰ ਕਰਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਾਮ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਰੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਤੇ, ਉਹਨੇ ਐਨਾਂ ਲੰਮਾ ਪੈਂਡਾ ਇਹ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਾਮ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੈਕਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਗ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ!

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ ਕਿ ਲੂੰਕਾ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਹਬਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਕ ਖੋਜਾ ਸੀ। ਖੋਜਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਢੰਡੋਰਾ ਪਿੱਟਣ ਵਾਲੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ!⁹ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਲੂੰਕਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਖੁਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਐਨਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਮੁਤਾਬਕ ਖੋਜੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 23: 1)।¹⁰ ਪਵਿੱਤਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਹਬਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੇ ਹੈਕਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।¹¹ ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮੀਲ ਚੱਲ ਕੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਧਾਰਮਿਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬੰਦਰੀ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਬੰਦਰੀ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਦੀ ਡਿੱਡੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਕ ਹੀ ਜਾ ਸਕਾਂਗੇ। ਤਦ ਵੀ ਇਹ ਖੜਾਨਚੀ ਉੱਚੇ ਗਿਆ। ਉਹਨੇ ਬੰਦਰੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬੰਦਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਮੰਨਿਆ। (ਇਹ ਅੱਜ ਦੇ ਉਸ ਹੋਡੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਨਾ ਫੁਰਕ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਬੰਦਰੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ।’’)

ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਖੋਜਾ ਯਰੂਸ਼ਲਾਮ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਿਉਹਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਕਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਹੁਣ ਉਹ ‘‘ਮੁਹਿੰਆ’’ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ‘‘ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ’’¹² ਯਸਾਯਾਹ ਨਭੀ ਦੀ ਪੇਖੀ ਵਾਚ ਰਿਹਾ ਸੀ’’¹³ (ਆਇਤ 28)। ਇੱਥੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਹੋਰ ਤਸਵੀਰ ਹੈ: ਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਸਫਰ ਵਿਚ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਜੇ ਦੂਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਵੀ ਇਸੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਰਤੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇਕ ਉੱਤਮ ਥਾਂ ਬਣ ਜਾਵੇ!

ਹੁਣ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੀ ਸੀ। ‘‘ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੇ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਾਹਾਂ ਚੱਲ ਅਤੇ ਐਸ ਰੱਬ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾ’’ (ਆਇਤ 29)। ਫਿਰ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਜਕੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ। ‘‘ਸੋ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ

ਦੌੜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਨਈ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਾਚਦੇ ਸੁਣਿਆ'’ (ਆਇਤ 30)।¹⁴ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਜੋ ਭਾਗ ਉਹ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਯਸਾਯਾਹ 53 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ। ਫਿਲਿਪਸ ਨੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਵਾਚਦੇ ਹੋ ਸਮਝਦੇ ਭੀ ਹੋ?’’ (ਆਇਤ 30)। ਫਿਲਿਪਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੇਕ ਸਨ; ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਲਈ ਬੇਇੱਜਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਖੋਜੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੋਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਖਾਸ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ‘‘ਜਦ ਤਾਈਂ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਰਾਹ ਨਾ ਦੱਸੇ ਇਹ ਮੈਥੋਂ ਕਿਉਂ ਹੋ ਸੱਕੇ?’’ (ਆਇਤ 31)। ਇਹ ਖੜਾਨਚੀ ‘‘ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਸਰੋਤਾ’’ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਦਾ ਮਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਕਿਨਾ ਰੂਹ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!

ਖੋਜੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਇਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਨਾਮੁਮਕਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ (ਭਾਵ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ), ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਅੱਜ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਖੋਜੇ ਵਾਂਗ ਹੀ, ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 10 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਅੱਜ ਵੀ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਟੱਲ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਦੋਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹਨੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: ‘‘ਪਰ ਜਿਹਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿੱਕੁਰ ਲੈਣ? ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੀ ਖਬਰ ਸੂਣੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਿੱਕੁਰ ਕਰਨ? ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਾਝੋਂ ਕਿੱਕੁਰ ਸੂਣਨ?’’ (ਰੋਮੀਆਂ 10:14)! ਖੁਦਾ ਦੇ ਕਲਾਮ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਅੱਜ ਵੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਇਕ ਅਹਿਮ ਭਾਗ ਹੈ।

ਇਸ ਫਰਾਖ ਦਿਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਐਲਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਲੱਭੀਏ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਮਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜੋ ਖੁਦਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਜਾਈਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੋਜੇ ਵਾਂਗ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਖੋਜੇ ਵਾਂਗ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਵਿਚ ਪੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਆਂ ਨਾ ਕਰੀਏ ਸਗੋਂ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਭਲੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਮਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿਚ ਲੱਗ ਜਾਈਏ। ਜਦ ਉਹ ਮਿਲਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਈਏ!

ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਸਾਧਨ: ਇੰਜੀਲ (8:30, 31, 35)

ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਓ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਲਈ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਾਧਨਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਰੁਕੀਏ। ਅੱਜ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਰੂਹਾਨੀ ‘‘ਅਨੁਭਵ’’ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਉੱਤੇ ‘‘ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਦਖਲ’’ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਕੈਲਵਿਨਵਾਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਪਾਪੀ ਲਈ ਜਿਸ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਖੁਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ‘ਸਿੱਧਾ ਦਖਲ’ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਮੈਂ ਤਾਂ ਇੰਜੀਲ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਹਰੇਕ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ...’ (ਰੋਮੀਆਂ 1: 16)। ਉਹਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਪ੍ਰਤੀਤ ਸੁਣਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੁਣਨਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਚਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ’ (ਰੋਮੀਆਂ 10: 17)।

ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਥਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਵਿਚ ਬੜੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨਾਲ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਇਕ ਇਲਾਹੀ ਤੱਤ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨਾਲ ਦੇ ਵਾਰ ਗੱਲ ਕੀਤੀ (ਫਰਿਸਤ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ)। ਅਜੇ ‘ਮੈਅਜ਼ਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਯੁੱਗ’ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦਿਆਂ ਕਿ ਖੋਜੇ ਕੋਲ ਸੱਚਾਈ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖੁਦਾ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਪਾਪੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਨੂੰ ਰਹੱਸ ਭਰੇ ‘ਸਿੱਧੇ ਦਖਲ’ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਫਿਲਿੱਪਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਓਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਇਕ ਲੰਮੇ, ਬਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪੈਂਡੇ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਖੋਜੇ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਸ ਮਨਬਦਲੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਉਹਨੂੰ ਫਿਲਿੱਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਰੱਬੀ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀਆਂ ਸਪਸ਼ਟ ਆਇਤਾਂ ਅਤੇ ਫਿਲਿੱਪਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ‘ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਵਾਚਦੇ ਹੋ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹੋ?’ (8: 30) ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉਹਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਰੱਖ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੇ ‘ਯਿਸੁ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੰਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਲਾਈ’ (ਆਇਤ 35)। ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ਬੰਦੀ ਸ਼ੁਲਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 1: 16)! ਉਸ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਨੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ (8: 36-39)। ਉਹਦੀ ਮੁਕਤੀ ‘ਸੁਆਦਲੀਆਂ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ’ ਸਗੋਂ ਉਸ ਵਚਨ ਨਾਲ ਹੋਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ (ਰੋਮੀਆਂ 10: 17)! ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸੀ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਰਹੱਸ ਭਰੇ ‘ਅਨੁਭਵ’ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕਰੋ, ਸਗੋਂ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ, ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੋ!

ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਆਤਮਾ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਅਨੁਭਵ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ‘ਖਰੇ ਦਿਲ’ ਵਾਲੇ ਹਨ (ਲੂਕਾ 8: 15) ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਸੱਚੇ ਦਿਲਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ (ਮੱਤੀ 7: 7, 8)। ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਅਤੇ ਅੰਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚੇ ਮਨੋਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਆਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ

ਸੱਚਾਈ ਸਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਜੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।¹⁵

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਿਕ ਐਚਲੇ ਨੇ ਟੈਕਸਸ ਵਿਚ ਵਾਕੋ ਨੇੜੇ ਇਕ ਰਿਟਰੀਟ ਵਿਚ ਵਾਰਡ ਨਾਮਕ ਜਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਵਾਰਡ ਬੁਕਲਿਨ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਪਲਿਆ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਡੈਲਸ ਨਾਮਕ ਥਾਂ ਤੇ ਰਹਿਣ ਲੱਗਾ। ਡੈਲਸ ਵਿਚ ਗਿਆਂ ਅਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਬੱਸ ਵਿਚ ਜਾਂਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਇਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਉਹਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਵਾਰਡ ਬੰਦਰੀ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਡੈਲਸ ਵਿਚ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਐਨੇ ਮਿਲਾਪੜੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਇੰਜ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਨਾਟਕ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਉਸ੍ਨੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਫੇਰ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਹ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਰਿਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਟਰੀਟ ਵਿਚ, ਵਾਰਡ ਕੈਂਪ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ, ‘ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ।’¹⁶ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਇਸ ਖਾਸ ਬੱਸ ਵਿਚ ਇਸ ਖਾਸ ਔਰਤ ਕੋਲ ਵਾਰਡ ਦੇ ਬੈਠਣ ਵਿਚ ਕੀ ਬੁਰਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦਰੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਾਇਲ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਉਹਦੇ ਲਈ ਸੱਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਜ਼ਰੀਆ ਜ਼ਰੂਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗਾ!

ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੱਚੇ ਮਨ ਵਾਲੇ (ਲੁਕਾ 8:15), ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਖੋਜ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (ਯੂਹੀਨਾ 5:39; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 17:11) ਅਤੇ ਸੱਚਾਈਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (2 ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:10) ਹੋਣਾ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ!

ਆਦਰਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼: ਜਿਸ (8:31-35)

ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੋਜੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲ ਗਈ, ਆਓ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ:

ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਡਿਲਿੱਪਸ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਚੜ੍ਹ ਬੈਠ। ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜੋ ਉਹ ਵਾਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸੋ ਇਹ ਸੀ, ਉਹ ਭੇਡ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਕੋਟੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਲਿਆਦਾ ਗਿਆ, ਅਰਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਲੇਲਾ ਆਪਣੀ ਉੱਨ ਕਤਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੁੰਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲਦਾ! ਉਹ ਦੀ ਅਧੀਨਰੀ ਵਿਚ ਉਹ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਨਿਖੁੱਟ ਗਿਆ। ਉਹ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਕੌਣ ਬਿਆਨ ਕਰੇਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਦੀ ਜਾਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੋਂ ਚੁੱਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (8:31-33)।

ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਭਾਗ ਯਸਾਯਾਹ 53:7, 8 ਹੈ,¹⁷ ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦੁਖੀ ਦਾਸ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗੁੱਖ ਹੈ। ‘ਤਾਂ ਉਸ ਖੋਜੇ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਡਿਲਿੱਪਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਦੀ ਨਬੀ ਕਿਹਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਯਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਣੇ ਦੀ?’ (ਆਇਤ 8:34)। ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ 53 ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਉਸ੍ਨੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਇਕ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਇਕ

ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਦੇ ਲਈ ਸੀ?’ ਕਈ ਲੋਕ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਇਕ ਅਨਾਮ ਬੁਲਾਰੇ (ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਨਥੀ, ਜਾਂ ਖੁਦ ਯਸਾਯਾਹ) ਲਈ ਸੀ। ਹੋਰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਇਸਰਾਏਲ ਕੌਮ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਰਣ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਸੀ।

ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਦੀ ਇਹ ਉਲਿਸ਼ਣ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਲਈ ਗੱਲ/ਤੋਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਸੀ: ‘ਤਦ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਕੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ’ (ਆਇਤ 8: 35)। ਕਿਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ!

ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਹਨ (ਆਮ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਉਲਟ), ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇਗਾ।¹⁸ ਅੱਗੇ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਤੇ, ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ: ‘‘ਜਿਵੇਂ ਭੇਡ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਲਈ’’ ਉਵੇਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬਾਗ ਤੋਂ ਸਭਾ ਵਿਚ, ਫਿਰ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ‘‘ਜਿਵੇਂ ਲੇਲਾ ਆਪਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਤਰਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੁੰਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ’’ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਹਨੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ।¹⁹ ਜਦ ਉਹਨੂੰ ਠੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਤੇ ਬੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਬੱਧ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਹ ‘‘ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ’’ ਦੁੱਖ ਸਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ‘‘ਉਹਦਾ ਨਿਆਉਂ ਨਿਖੁੱਟ ਗਿਆ’’²⁰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨੇ ਇਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਕ ਅਨਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਇਕ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਮਰ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਉਹਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ?’’²¹ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਦੀ ਜਾਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੋਂ ਚੁੱਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।’’

ਕੋਈ ਸੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਯਸਾਯਾਹ 53 ਵਿਚ ਦੱਸੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗੱਦਿਆ ਗਿਆ (ਯਸਾਯਾਹ 53: 1-3)। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਗਏ (ਆਇਤ 5)। ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਡਾਕੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਟੰਗਿਆ ਗਿਆ (ਆਇਤਾਂ 9, 12)। ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਧਨੀ ਦੀ ਕਬਰ ਵਿਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ (ਆਇਤ 9)। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧਕੇ, ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਕਿਉਂ ਪਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ!

... ਉਹ ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਾਡੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਡੀ ਸਾਂਤੀ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤਾੜਨਾ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਨਹੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭੇਡਾਂ ਵਾਹੂੰ ਭੁੱਲੇ ਫਿਰਦੇ ਸਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜੇ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬਦੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲੱਦੀ।

... ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਚਲੇ ਅਤੇ ਸੋਗ ਵਿਚ ਪਾਵੇ। ਜਦ ਤੂ

ਉਸ [ਜਿਸੂ] ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਬਲੀ ਠਹਿਰਾਵੇਂ, ... ਉਹ [ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ] ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਤੋਂ ਵੇਖੇਗਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵੇਗਾ, ... ਓਸ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪ ਚੁੱਕੇ ... (ਯਸਾਯਾਹ 53:5, 6, 10-12)।

ਪਰ ਲੂਕਾ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ 53 ਅਧਿਆਇ ਤਾਂ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਸੀ: ‘‘ਤਦ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੁੰਹ ਖੋਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਕੇ ਜਿਸੂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:35)। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਹੋਰ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਜਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ, ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੋਅਜ਼ਜ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇਗਾ: ‘‘ਉਹ ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕਾਬੂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਫਿਰਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:38) ²

ਖੋਜਾ ਯਗੁਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਲਮ ਅਤੇ ਤਸ਼ਹੱਦਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬੇਮਿਅਲ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਜਿਸੂ ਦਾ ਨਾਮ ਹਰ ਜ਼ਬਾਨ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਈ ਉਹਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹੋਣਗੇ; ਕਈ ਉਹਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ; ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਝਜ਼ਾਨਚੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸੂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ। ਜਦ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਤਾਂ ਖੋਜੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ।

ਆਦਰਸ਼ ਜਵਾਬ: ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ (8:36-39)

ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਜਵਾਬ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਵਚਨ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗਿਆਂ ਸਿਰਫ ਜਿਸੂ ਬਾਰੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਉਹਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਜਿਸੂ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਫਾਇਦਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਉਹਨੇ ਉਹਦੇ ਰਾਜ (ਕਲੀਸੀਆ), ਜਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਬਹਿਰਿਸ਼ਮੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ (8:5, 12)। ਝਜ਼ਾਨਚੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਹੀ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ: ‘‘ਉਹ ਰਾਹ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੋਲ ਅੱਪਡੇਂ³ ਤਾਂ ਉਸ ਖੋਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੇਖ, ਪਾਣੀ ਹੈਗਾ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਬਹਿਰਿਸ਼ਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਰੋਕਦੀ ਹੈ?’’ (ਆਇਤ 36)।

ਬਹਿਰਿਸ਼ਮੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸੂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ⁴ ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਜਿਸੂ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹਿਰਿਸ਼ਮਾ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਆਇਆ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 3:2, 3)। ਜਿਸੂ ਖੁਦ ਬਹਿਰਿਸ਼ਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੱਠ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੀਲ ਚੱਲਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 3:13)। ਜਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹਿਰਿਸ਼ਮਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ (ਯੂਹੰਨਾ 4:1, 2)। ਜਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜਲ ਨਾਲ ‘‘ਜਨਮ’’ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:3, 5), ਉਹਨੇ ਬਹਿਰਿਸ਼ਮੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ (ਮਰਕੁਸ 16:16)। ਜਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਹਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਬਹਿਰਿਸ਼ਮਾ ਦਿੱਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)। ਬਹਿਰਿਸ਼ਮਾ ਸਾਨੂੰ ਜਿਸੂ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27) ਅਤੇ ਉਹਨੀਂ ਦੇਹ ਵਿਚ (1 ਕੁਰੀਬੀਆਂ 12:13) ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦ ਖੋਜੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਹੋਰ ਉੱਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀ। ‘‘ਤਾਂ ਉਸ ਖੋਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੇਖ, ਪਾਣੀ ਹੈਗਾ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਰੋਕਦੀ ਹੈ?’’ (ਆਇਤ 36)। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ? ‘‘ਵੇਖ! ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਡੁਬਕੀ ਲੈਣ ਜੋਗਾ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਣੀ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਦੇ!’’ ਕਈ ਲੋਕ, ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਖਿਸਕਣ ਲਈ ਰਾਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ! ਖੋਜੇ ਨੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਰਾਹ ਵੇਖਿਆ।²⁵

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੇ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ’’ (ਮਰਕੁਸ 16: 16)। ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।²⁶ ਪ੍ਰਜਾਨਚੀ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਲਿੱਪੁਸ ਲਈ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਆਇਤ 37 [ਜੋ ਪੰਜਾਬੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ-ਅਨੁਵਾਦਕ] ਉਸ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਜੋ ਡਿਲਿੱਪੁਸ ਅਤੇ ਖੋਜੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ: ‘‘[ਡਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਤੂ ਪੂਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ]।’’ NASB ਵਿਚ ਬੈਕਟ ਵਿਚ ‘‘ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਆਇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ’’ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਇਹੀ ਸੀ।²⁷ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਿਕ ਮਸੀਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਦਾ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਨਿਅਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਪਰਖ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਪੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਕਹੇ ਕਿ ਹਾਂ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ?

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ‘‘ਇਕਰਾਰ’’²⁸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਖਾਸ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ (ਮੱਤੀ 10:32, 33; 16:16; ਯੂਹੰਨਾ 9:22; 12:42; 1 ਤਿਮੋਖਿਊਸ 6: 12, 13; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3: 1; 10:23; 1 ਯੂਹੰਨਾ 4: 2, 15)।²⁹ ਇਕਰਾਰ ਭਾਵੇਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ,³⁰ ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਮੁਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। 2:38 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ‘‘ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ’’ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਅਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰੋਮੀਆਂ 10:9, 10 ਮਨ ਵਿਚਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਾਨ ਉਤਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ:

... ਜੇ ਤੂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ

ਨਾਲ ਮੰਨ ਲਵੇਂ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਂਗਾ। ਧਰਮ ਲਈ ਤਾਂ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਨਿਹਚਾ ਕਰੀਦੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਸੂਹੀ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਦਾ ਹੈ।

ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ³¹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹੋਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ³²

ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਛਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੱਤੀ 10:32 ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੱਤੀ 16:16 ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ।’ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:37 ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਕਿ ‘ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ’ ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਵਾਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਤੇ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।³³ ਉਹ ਹੀ ਮਸੀਹ (ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ), ਭਾਵ ਸਾਡਾ ਗਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੈ! ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਹੀ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਅੱਗੇ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਹੁਕਮ ਮੁਤਾਬਕ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ!

ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੇ ਖੋਜੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹਦੀ ਸਮਝ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਗੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਐਨਾ ਹੀ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ‘ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ?’³⁴ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਗਲਤਫਿਹਿਮੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਈ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ (ਮੱਤੀ 28:19, 20)।

ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੇ ਖੋਜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ‘ਅਗਲੇ ਐਤਵਾਰ ਤਕ ਉਡੀਕ’ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।³⁵ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਖੋਜੇ ਵੱਲੋਂ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੁਆਉਣ ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ‘ਉਸ ਨੇ ਰੱਖ ਖੜਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤੇ।’ ਅਤੇ ਫਿਲਿੱਪਸ ਅਤੇ ਖੋਜਾ ਦੋਵੇਂ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ। (ਆਇਤ: 38)।

2:38 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ‘ਬਪਤਿਸਮਾ’ ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਬਦਲਵਾਂ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਡੁਬਕੀ।’ ਪਰ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਅਰਥ ਡੁਬਕੀ ਹੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਾਢੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਲੋਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਸਨ।³⁷ ਫਿਲਿੱਪਸ

ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਜਲ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਅੱਪੜੇ (8:36), ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਉੱਤਰ ਗਏ, ਜਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ (ਆਇਤ 38) ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਉੱਪਰ ਆਏ (ਆਇਤ 39)¹⁸ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਡਬਕੀ ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਛਿੜਕਾਅ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਤਰੌਂਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਜੇ. ਡਬਲਉ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਜੋ ਕਾਰਣ ਅੱਜ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਛਿੜਕਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਡਿਲਿੱਪਸ ਅਤੇ ਖੋਜੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹੀ ਲੋੜ ਜੋ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡਬਕੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਸੇ ਨੇ ਡਿਲਿੱਪਸ ਅਤੇ ਖੋਜੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਚੋੜ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਮਨ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਡਬਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਛਿੜਕਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ!

ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨੀ ਹੋਈ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਲਸੀਸੀਆ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਡਬਕੀ ਦੀ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤਕ ਕਿ ਧਰਮ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਲਸੀਸੀਆ ਨੇ ਇਸ ਚਲਣ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਯੁਰੋਪ ਦੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਟੈਂਕੀਆਂ ਖੰਡਰ ਬਣੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸੈਂਕੜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਰਜਣਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਡਬਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਲਸੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਦੀਆਂ ਸਨ। ਡਿਲਿੱਪਸ ਵੱਲੋਂ ਖੋਜੇ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਦਾ ਢੰਗ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਨਿਯਮ ਸੀ।

ਫਿਲਿੱਪਸ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਨੂੰ ਡਬਕੀ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ‘‘ਜਾਂ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਆਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਡਿਲਿੱਪਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖੋਜੇ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ’’ (ਆਇਤ 39)। ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਡਿਲਿੱਪਸ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਕੇ ਦੂਜੇ ਥਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਆਇਤਾਂ 26, 29, 40)। ਅਚਾਨਕ ਡਿਲਿੱਪਸ ਜਿਵੇਂ ਖੋਜੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਚਲਿਆ ਵੀ ਗਿਆ¹⁹

ਇਸ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਆਇਤ 39 ਵਿਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ: ‘‘ਉਹ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚਲਿਆ ਗਿਆ।’’ ਅਨੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ! ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਚੁੱਕੀ ਸੀ! ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਆ ਗਿਆ ਸੀ (2:38)! ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਣੀ ਕਲਸੀਸੀਆ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (2:41, 47)! ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਲੇਲੇ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:15)! ਉਹਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਆਸ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ (ਤੀਤੁਸ 1:2)! ਖੋਜਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਯਹੁਦੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ

ਜਿਸੂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਉਹ ਅੱਵਲ ਦਰਜੇ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।⁴⁰

ਇਰੇਨਿਊਸ ਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਖੋਜਾ ਇਥੋਪੀਆ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਪਰਤ ਕੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਲੂਕਾ ਸਾਨੂੰ ਉਹਦੇ ਅੰਨੰਦ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਦੂਜੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਸੱਚ ਸੀ ਉਹੀ ਇਸ ਖੋਜੇ ਲਈ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ‘‘ਖੁਸ਼ਬੱਧੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਫਿਰਿਆ’’ (8:4)।

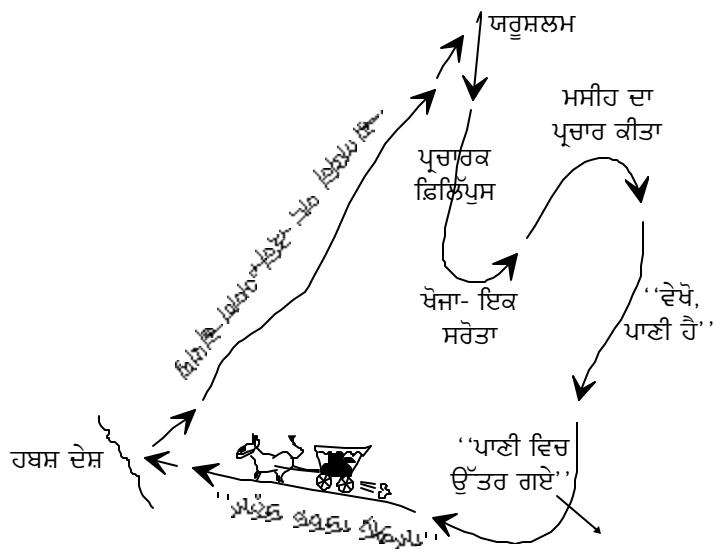
ਸਾਚ (8:40)

ਫਿਲਿੱਪਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਹੋਰ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ‘‘ਪਰ ਫਿਲਿੱਪਸ ਅਜ਼ੋਤੁਸ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਅਰ ਜਦ ਤੀਕਰ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿਚ ਨਾ ਆਇਆ ਉਹ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਸਭਨਾਂ ਨਗਰਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਬੱਧੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਗਿਆ’’ (ਆਇਤ 40)। ਅਜ਼ੋਤੁਸ ਗਾਜ਼ਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੀਲ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਇਕ ਡਲਸਤੀਨੀ ਸ਼ਹਿਰ⁴¹ ਸੀ। ਫਿਰ ਫਿਲਿੱਪਸ ਖੁਸ਼ਬੱਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸਮੁੰਦਰ ਕੰਢੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਸ਼ਹਿਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਅਧਿਆਇ 9 ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਲੁੱਦਾ ਅਤੇ ਯੱਧਾ (9: 32, 36)। ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉਹ ਕੈਸਰੀਆਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਅਧਿਆਇ 10 ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ 21:8 ਵਿਚ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਸਿਲਾਂਗੇ। ਪਾਠ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਉ ‘‘ਆਦਰਸ਼ ਮਨਬਦਲੀ’’ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੀਏ। ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰਕ (ਫਿਲਿੱਪਸ)। ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਸਰੋਤਾ (ਖੋਜਾ), ਮਨ ਬਦਲੀ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਸਾਧਨ (ਇੰਜੀਲ), ਆਦਰਸ਼ ਸੰਦੇਸ਼ (ਜਿਸੂ) ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ ਜਵਾਬ (ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ) ਸਨ। ਪੂਰੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਦਗੀ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਹੈ। ਮਨਬਦਲੀ ਦੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ, ਜਾਂ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਨਾਲ ਗਲਤ ਸਮਝਣਾ ਅੰਖਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਪਣੀ ਮਨਬਦਲੀ ਭਾਵ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਖੜਾਨਚੀ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਨੂੰ ਆਹਮਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਨਬਦਲੀ ਉਹਦੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ: ⁴² ਜਦ ਮੇਰਾ ਬਧਤਿਸਮਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਐਨੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸਾਂ ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਬੱਚਾ ਹੀ ਸਾਂ? ਬਧਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਜਿਸੂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ? ਜੋ ਸਮਰਪਣ ਮੈਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਂ ਭਲਾ ਮੈਨੂੰ ਉਹਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਝ ਸੀ ਜਾਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਰਸਮ ਹੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਪਾਣੀ ਛਿੜਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਨਬਦਲੀ ਉਸ ਖੋਜੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੁਦਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜੇ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ! ਅਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਜੂਆ ਨਾ ਖੇਡੋ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਬਦਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਖੋਜਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਹਦੇ ਵਾਂਗ ਕਰੋ!

ਵਿਜੁਆਲ-ਏਡ ਨੋਟਸ

ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦ ਮੈਂ ‘ਜਵਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ’ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੋਜੇ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਤੇ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕੀਬਲ ਦਾ ਇਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਿੜਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਪਾਠ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਆਪਦੇ ਮੁਢਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਕਰਦਾ ਸਾਂ। ਪਾਠ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਇਕ ਰੇਖਾਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਸਾਂ:

ਮੈਂ ‘ਬੰਦਰੀ ਕਰਨ ਗਿਆ ਪਰ ਗਲਤ ਸੀ! ’ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ‘ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਫਿਲਿਪੁਸ’ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਇਕ ਇਕ ਗਲ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸੜਕ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਬੜਾ ਹੀ ਅਸਾਨ ਅਤੇ ਅਸਰਦਾਇਕ ਸੀ। ਇਸ ਚਾਰਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ‘ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਮਨਬਦਲੀ’ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪੁਆਇੰਟਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਰਮਨ ਨੋਟਸ

ਖੋਜੇ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹਿਣਾ ਸੀ।

ਰਿਕ ਐਚਲੇ ਨੇ ਇਸ ਮਨਬਦਲੀ ਤੇ ‘ਦੱਤੋਡ ਟੂ ਸਾਲਵੇਸ਼ਨ’ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਇਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਹਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ, ‘ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ?’ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਟਿੱਪਣੀ ਸੀ, ‘‘ਖੋਜੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਥੋਪੀਆ ਦੇ ਰਾਹ ਪਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਪਿਆ ਸੀ।’’ ਇਸ

ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਹਨ: ਬੁਲਾਰਾ, ਖੋਜ, ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ‘‘ਚੰਗਾ ਇਕਰਾਰ’’ ਤੇ ਇਕ ਵਾਧੂ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਅਖਬਾਰ ਤੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿਲਿੱਪਸ ਦੇ ਸਾਦਰੀ ਭਰੇ ‘‘ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ’’ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਲਈ ਸਿਰਲੇਖ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ‘‘ਲੇਬਰ’’ ਜ਼ ਰਾਈਟਸ ਐਜ਼ ਦੇ ਮਾਈਨਾਰਿਟੀ ਗਰੂਪ ਇਨ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਸਿਟੀ ਹੈ।’’ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਰਾਬਰਟਸ, ਐਕਟਸ ਅਫ ਅਪੋਸਟਲਸ, ਭਾਗ 1 (ਆਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਅਰਥ. ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰ., 1967), 63. ²ਅਇਤ 26 ਵਿਚ ਖੂਦ ਦਾ ਇਕ ਡਾਰਿਸ਼ਤਾ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਜਦ ਕਿ ਆਇਤ 29 ਵਿਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਬੁਲਾਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਡਾਰਿਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਲੁਕਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੁਕਾ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ। ³ਗਾਜ਼ਾ ਦੀ ਪੱਟੀ ਛਲਸਤੀਨੀ ਸਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢਾ ਸੀ (ਉਪਤ 10; 2 ਰਜਿਆਂ 18:8)। (‘‘ਫਿਲਿੱਪਸ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ’’ ਵਾਲਾ ਨਕਸਾ ਵੇਖੋ।) ਗਾਜ਼ਾ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕੰਢੇ ਕੰਢੇ ਜਾਣਾ ਸੀ ‘‘ਯਹੂਸਲਮ ਤੋਂ ਗਾਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਨ ਵਾਸਤੇ ਕਈ ਰਾਹ ਸਨ। ਜਿਹਦਾ ਨਾਂ ਲੁਕਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਧਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਸਨ (ਕਈ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ‘‘ਉਜਾੜ’’ ਦੀ ਥਾਂ ‘‘ਜੰਗਲ’’ ਕਿਹਾ ਹੈ।) (ਨੋਟ: ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ‘‘ਉਹ ਉਜਾੜ ਹੈ’’ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੜਕ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਗਾਜ਼ਾ ਦੇ ਖੰਡਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।) ⁴ਇਸ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮੰਤਰੀ ਵਰਗੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਤੇ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਜੋ ਫਿਲਿੱਪਸ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਕ ਕਾਰਵਾਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਰੱਖ ਸੀ। ‘‘ਉਦੋਂ ਦਾ ਇਥੋਂਪੀਆ (ਕੂਸ) ਅਜੋਕੇ ਇਥੋਂਪੀਆ ਵਾਂਗ ਦੂਰ ਪੂਰਬੀ ਇਲਾਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜੋਕੇ ਇਥੋਂਪੀਆ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਅਬੀਸਿਨੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੁਰਾਣਾ ਇਥੋਂਪੀਆ (ਅਜੋਕਾ ਰੁਬੀਆ) ਉੱਪਰਲੇ ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਸੁਡਾਨ ਵਿਚ ਨੀਲ ਦਰਿਆ ਤੇ ਅਸਵਾਂਗ ਅਤੇ ਖਰਤਾਊਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ।’’ ਕੰਦਾਕੇ’’ (‘‘ਫਿਰੌਨ’’ ਜਾਂ ‘‘ਕੈਸਰ’’ ਵਾਂਗ) ਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੀ, ਕੋਈ ਨਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਥੋਂਪੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਰਜੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜ ਚਲਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸੰਸਾਰਕ ਰਵਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹਦੀ ਰਾਣੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰਦੀ ਸੀ। ⁵ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਗੈਰ ਕੌਮ ਸੀ ਅਤੇ ਖੂਦਾ ਦਾ ਖੋਡ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸੀ (ਅਗਰਥਾਲੀ ਵਿਚ ਵੇਖੋ ‘‘ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ’’) ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਲੁਕਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭੁਰਨੇਲਿਉਸ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ, ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਅਰਥਾਤ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਮਸੀਹੀ ਸੀ (ਗਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10; 11; 15: 7, 14)। ਕਈਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਤਰੀ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਹਲਾਤ ਕਰਕੇ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਪਾਂਤਵਾਈ ਹੋਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਢੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਖੋਜਾ ਕਦੋਂ ਬਣਿਆ (ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ), ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਮਾਰ 23: 1 ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਕ ਖੋਜੇ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਖੋਜੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸੱਭਾ ਵਿਚ ਵੜਨ ਦੀ ਮਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ; ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਮਾਰ 23: 1 ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਯਹੂਦੀ ਮੁਰੀਦ। ⁶ਖੋਜਾ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਖੱਸੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਲੋਕ ਖੋਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੇ ਨਿਧੁਕਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਨਾ ਪੈ ਸਕਣ (ਜਿਵੇਂ ਹਰਮ, ਜਨਾਨਖਾਨੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੋਣਾ), ਕਈ ਵਾਰ ‘‘ਖੋਜਾ’’ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ‘‘ਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ’’ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੱਸੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਧਾਰਣ ਅਰਥ ‘‘ਖੱਸੀ ਆਦਮੀ’’ ਹੀ ਸੀ।

¹⁰ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੇਈ 21: 10 ਵੀ ਦੇਖੋ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਖੋਜਾ ਯਾਜਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰਵਾਇਤਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਂ ਕਰਨਾ ਸੀ।

¹¹ਉਨ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਪਿਛੱਤਰ ਥੰਡਗੀਆਂ ਵਿਚ ਉਥੋਂ ਤਕ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਬੇਮੰਨਤਾ ਗੈਰ ਯਹੁਦੀ। ¹²ਰੋਖ ਇਕ ਸੱਜੇ ਹੋਏ ਠੇਣੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਰੋਖਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਪਹਿਏ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਠੇਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਦੋ ਹੀ ਪਹਿਏ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ¹³ਸਾਇਦ ਖੋਜੇ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਪੱਤਰੀ ਮੁੱਲ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤ ਦੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਮਰਿੰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ¹⁴ਉਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਪਵਾਦ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਨਿਯਮ ਸੀ। ¹⁵ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ 'ਚੋਂ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਲਾਂ ਬਾਹਰ ਕਿਤਾਬ ਦ ਲਾਗਰ ਵਿਲ ਫਾਈਡ ਏ ਵੇਬ (ਡੈਲਸ: ਕ੍ਰਿਸ਼ਿਅਨ ਪਥਲਿਸ਼ਿੰਗ, 1966) ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸੈਂਕੜੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ¹⁶ਇਹ ਕਹਾਣੀ 19 ਮਈ 1985 ਨੂੰ ਸਦਰਨ ਹਿਲਜ਼ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਅਬੀਲੇਨ, ਟੈਕਸਸ ਵਿਚ ਰਿੱਕ ਐਚਲੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ 'ਕੋਡ ਟੂ ਸਾਲਵੇਸ਼ਨ' ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ। ¹⁷ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਸਪਤਨੀ ਅਨੁਵਾਦ ਤੋਂ ਹੈ। ¹⁸ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਠੇਡਾ ਲੱਗਣ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪੱਥਰ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਤੇ 3 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਪੁਆਇਂਟ ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ। ¹⁹ਮੈਂ ਭੇਡ ਦੀ ਉਨ ਉਤਾਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਭੇਡ ਦੀ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਭੇਡ ਭੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੇਡ ਦੀ ਉੱਨ ਲਾਹੂਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨੂੰ ਮਿਸ਼ਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਭੇਡ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉੱਨ ਕਤਰਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਹਾਰਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ²⁰ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ (ਭਾਵ ਜਿਹਦਾ ਉਹ ਹੋਂਕਦਾਰ ਸੀ)।

²¹ਲਿਖਤ ਦੇ ਇਕ ਭਾਗ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਭਾਵੇਂ ਉਹਦੀ ਜਾਨ 'ਧਰਜੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ' ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹਦੀ ਕੁਹਾਨੀ ਅੰਸ (ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹੀ ਲੇਕ) ਫਿਰ ਵੀ ਐਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ²²'ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਿਆਂ' ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ 'ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ' ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ²³ਸਾਨੂੰ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖੋਜਾ ਕਿਸ ਗਹ ਬਾਣੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਸ ਗਹ ਵਿਚ ਰਿਖੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਹਿਤਸਮੇ ਦੀ ਸਰੀ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੱਸਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਡਕਵੀ ਵਸਤੇ ਆਮ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਫੁੱਥੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਲਾਅ ਹਨ। ²⁴ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਆਇ 46 ਵਿਚ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਭੇਜਣ ਵਾਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਉਹਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ²⁵ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹੋਰ-ਫੇਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ 'ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਾ ਰਾਹ' ਤੋਂ ਭਾਵ ਦਾ ਪਥ ਹੋਣਾ ਹੈ। 'ਗਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ' ਲਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ। ²⁶ਬੱਚੇ ਬਹਿਤਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ। ²⁷ਭਾਵੇਂ ਮੂਲ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਆਇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਪਰ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਇਗੇਨਿਊਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਇਦ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੁਆਰਾ (ਮੁਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਦੰਸਦਿਆਂ) ਵੱਖੀ ਜੋੜੀ ਗਈ ਇਕ ਟਿੱਪਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਥਾਂ ਕੁਝ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ²⁸ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ 'ਕਾਰੋਬਾਰ' ਹੋਰ ਸਮਾਨਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ²⁹ਐਡਗਾਰ ਦੇ ਗੁਡਸਮੀਡ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਵੀ ਅਫਸੀਆਂ 5:26 ਵਿਚ ਇਕਰਾਰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: "... ਉਸ [ਕਲੀਸੀਆ] ਉਹਦੇ ਇਕਰਾਰ ਗਹੀਂ ਜਲ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਕਰਕੇ ਪਿਛੱਤਰ ਬਣਾਵੇ" (ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ: ਐਨ ਐਸੀਕਨ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ) ³⁰ਮਰਨ ਤਕ ਆਪਣੇ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

³¹"ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, ਭਾਗ 1" ਵਿਚ 2:38 ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ। ³²ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਕਿ ਬਹਿਤਸਮਾ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਹੋਮੀਆਂ 10:9, 10 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਹੋਮੀਆਂ 10 ਅਧਿਆਇ ਦੱਬਾਅ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 16, 19)। ਹੋਮੀਆਂ 10:9, 10 ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਹਿਤਸਮਾ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ³³ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ

ਹੈ, ‘‘ਯਿਸੂ’’ ਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਯਹੋਵਾਹ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।’’³⁴ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਖੋਜੇ ਨੇ ਇਕ ਵਾਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ‘‘ਚੰਗਾ ਇਕਰਾਰ’’ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਲਾਤੁਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਾ (ਯੂਹੀਨਾ 18: 37) ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ‘‘ਚੰਗਾ ਇਕਰਾਰ’’ (1 ਤਿਮੋਖਿਊਸ 6: 13) ਕੀਤਾ। ਬਹੁਤਿਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।³⁵ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਲੱਪੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘‘ਸਾਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜਦ ਤਕ ਕਲੀਸੀਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁਣ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ।’’ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਨੋਮਿਨੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇੰਜ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਰਵਾਇਤਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ।³⁶ਜੇ ਖੋਜੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਕੋਚਵਾਨ ਨੂੰ ਰੱਖ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਖੋਜਾ ਇਕੱਲਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਚਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।³⁷ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲ ਵੀ ਚੁੱਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਹੁਤਿਸਮਾਦਵਨਾਏ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 3, 4; ਭੁਲੱਸੀਆਂ 2: 12)।³⁸ਮੱਤੀ 3: 16 ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵੀ ਬਹੁਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ‘‘ਝੱਟ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਆਇਆ।’’ ਇਕ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਆਇਤ ਯੂਹੀਨਾ 3: 23 ਹੈ, ਜਿਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੀਨਾ ਇਕ ਖਾਸ ਥਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤਿਸਮਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਜਲ ਬਹੁਤ ਸੀ।’’ ਡਿੱਕਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ‘‘ਬਹੁਤ ਜਲ’’ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਢੁਖਕੀ ਲਈ ਹੈ।³⁹ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਡਿਲੱਪੁਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਨਿਰਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਖੁਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਖਜਾਨਚੀ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਇੰਜੀਲ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇ।⁴⁰ਯਸਾਯਾਹ 56: 3-5 ਵਿਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

⁴¹ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਅਜੋਤੁਸ ਨਗਰ ਹੈ।⁴²ਜਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਹਲਾਤ ਮੁਤਾਬ ਇਹਨੂੰ ਬਦਲ ਲਓ।